

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/227/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116226234
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116226234.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: De vries Justitia s.r.o., so sídlom Na poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 243 05 511, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Q. K. X, XXX XX A. A., proti žalovanej: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX T., o zaplatenie sumy 552,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/80/2016-60 zo dňa 26. 02. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/80/2016-60 zo dňa 26. 02. 2018 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil (I. veta výroku). Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (II. veta výroku).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 17.10.2016 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 552,13 Eur s príslušenstvom. Po začatí pojednávania žalobca podaním doručeným súdu dňa 30.01.2018 zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť s odôvodnením, že žalovaná mu žalobou uplatnený nárok v priebehu konania zaplatila. Žalovaná na pojednávaní konanom dňa 30.01.2018 so späťvzatím žaloby vyjadrila súhlas. S prihliadnutím na splnenie zákonných podmienok súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil.

3. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP keď uviedol, že žalovaná zaplatením žalovanej sumy po začatí konania zavinila zastavenie konania, v dôsledku čoho vznikol nárok na náhradu trov protistrane, t.j. žalobcovi. O výške priznaný trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že žiadna zo sporových strán nebude zaviazaná k povinnosti hradiť trovy konania.

5. Odvolateľka nesúhlasila s napadnutým uznesením a uviedla, že spoločnosť FINZO OU, voči ktorej dlh vznikol a ktorý je v súčasnosti vyrovnaný, nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná. Zároveň poukázala na ustanovenie § 257 CSP predstavujúce výnimku zo zásady úspechu ako aj zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu, ktoré žiadala aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania. K predmetnému ustanoveniu odvolateľka produkovala všeobecné teoretické východiská a bola toho názoru, že trovy konania by mal v danom prípade súd „zrušiť“ obom sporovým stranám v celom rozsahu. Záverom podaného opravného prostriedku opätovne namietala, že spoločnosť FINZO OU nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu prezentoval názor, že odvolanie žalobkyne nespĺňa základné náležitosti podania ani náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, na základe čoho žiadal odvolací súd,

aby podané odvolanie odmietol. Akcentoval, že žalobkyňa v danom prípade neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mali odôvodňovať nepriznanie trov konania žalobcovi.

7. Žalovaná vo svojej odvolacej replike poprela, že by zavinila späťvzatie žaloby. Bol to práve žalobca, ktorý od žalovanej žiadal uhradiť pohľadávku, a keď ju žalovaná uhradila, žalobca jej dáva za vinu jej úhradu. K zastaveniu konania došlo na základe zavinenia žalujúcej sporovej strany, keďže už nebolo o čom konať. Vo veci nebolo súdom nariadené pojednávanie a sporové strany si neuplatnili prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, čiže v skutočnosti im žiadne trovy konania nevznikli.

8. Po doručení vyššie uvedeného podania žalovanej v rámci odvolacieho konania postupom podľa § 374 CSP žalobcovi, táto strana sporu nepodala vo veci odvoláciu dupliku.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

11. V prvom rade považoval krajský súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Odvoláciu námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávacom spore vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom strany sporu, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. Jedná sa o vyjadrenie vôle žalobcu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. S prihliadnutím na dispozitívny úkon žalobcu a súhlas žalovanej s týmto úkonom (§ 146 ods. 1 CSP) okresný súd preto postupoval správne, keď v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP rozhodol o zastavení konania. Za popísanej procesnej situácie je vylúčené, aby súd v danom štádiu konania skúmal nárok uplatnený žalobou z hľadiska hmotného práva. Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že subjekt označený žalovanou v jej opravnom prostriedku ako „FINZO OU“, ktorej aktívnu vecnú legitímáciu v tejto veci žalovaná namietala, nie je subjektom/stranou sporu v tomto konaní.

13. Vo vzťahu k námietke žalovanej týkajúcej sa možnej aplikácie § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd uvádza, že rozhodovanie súdu o trovách konania je viazané na zásady premietnuté v ustanoveniach šiestej hlavy druhej časti Civilného sporového poriadku.

14. Zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. O plný úspech žalovanej strany sporu sa jedná naopak v tom prípade, keď je žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

15. Ďalšou zásadou premietajúcou sa v rozhodovaní súdu o trovách konania je zásada zavinenia na zastavení konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP a z neho vyplývajúcej zásady, že ak niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť, je povinná nahradiť trovy konania protistrane. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Na strane žalobcu existuje napríklad vtedy, ak

podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo ak podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicate alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť, ale tiež aj vtedy, ak vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaný vzniesol oprávnenú námietku premlčania a podobne. Na strane žalovaného ide o zavinenie na zastavení konania napr. v prípade, že žalovaný splnil žalobou uplatnený nárok po začatí konania vo veci. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vyjadrenú v ust. § 255 ods. 1 CSP. Zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré nastali po začatí konania.

16. V zmysle § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Účelom tohto zákonného ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu, prihliada na postoj subjektov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

18. Ako už bolo uvedené vyššie, Civilný sporový poriadok vo svojom ust. § 257 upravuje možnosť súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania strane, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Východiskom pre ich hodnotenie je pomerne bohatá judikatúra súdov k ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktorého účel a podmienky sú v podstate totožné s aktuálne účinným ustanovením § 257 CSP.

19. V posudzovanej veci prvoinštančný súd rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi v zmysle § 256 ods. 1 CSP, keď zavinenie na zastavení konania pripísal žalovanej sporovej strane. Žalovaná totiž počas konania uhradila žalobcovi žalovaný nárok, (ktorá skutočnosť nebola medzi sporovými stranami sporná). Ak teda okresný súd na základe zisteného skutkového stavu (s prihliadnutím na procesné úkony sporových strán) na účely rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania dospel k záveru o zavinení žalovanej na zastavení konania a následne pri aplikácii § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov žalobcovi, postupoval správne

20. Pokiaľ ide o námietky odvolateľky týkajúce sa možnosti aplikácie § 257 CSP, tieto sa týkali len všeobecných teoretických východísk k danému zákonnému ustanoveniu. Žalovaná totiž nijako nekonkretizovala, v čom mali spočívať dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce požadovaný postup vo vzťahu k nej samotnej, a preto odvolací súd, (viazaný odvolacími dôvodmi prezentovanými žalovanou v jej opravnom prostriedku), nijako nemohol preskúmať prípadnú existenciu dôvodov podľa označeného ustanovenia v prejednávanej veci.

21. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej ako nedôvodné. Zároveň odvolací súd v súdnej veci nezistil vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 2 CSP), v dôsledku čoho napadnuté uznesenie ako vecne správne p o t v r d i l .

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá v tomto štádiu konania nemala úspech. O výške náhrady týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).